

॥ १ ॥ भास्करस्य प्रभामिव तस्या अपि पर्यंते श्यामरूपतायाः छांदोग्ये उक्तिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मानुषोभावः मनुष्यरामविषयकोभावः स्नेहबंधः ॥ १३ ॥ १४ ॥
 प्रियवादिनीं रावणादन्यत्रेति शेषः ॥ १५ ॥ काममोहितो जघाहेत्यंतानौचित्ये दृष्टान्तः बुधः खे रोहिणीमिव ॥ खे आकाशे शून्ये च रोहिणेयो बुधो रोहिणीं स्वमातरं य
 प्रतिपेदे स्वकं रूपं रावणो राक्षसाधिपः ॥ रक्तांबरधरस्तस्यौखीरत्नं प्रेक्ष्य मैथिलीं ॥ १६ ॥ सतामसितकेशांतां भास्करस्य प्रभामिव ॥ वसना
 भरणोपेतां मैथिलीं रावणो ब्रवीत् ॥ १७ ॥ त्रिषु लोकेषु विख्यातं यदि भर्तारमिच्छसि ॥ मामाश्रय वरारोहेतवाहं सदृशः पतिः ॥ १८ ॥ मां
 भजस्व चिराय त्वमहं श्लाघ्यः पतिस्तव ॥ नैव चाहं कचिद्भद्रे करिष्ये तव विप्रियं ॥ १९ ॥ त्यज्यतां मानुषोभावो मयि भावः प्रणीयतां ॥ रा
 ज्याच्युतमसिद्धार्थं रामं परिमितायुषं ॥ २० ॥ कैर्गुणैरनुरक्तासि मूढे पंडितमानिनि ॥ यः स्त्रियो वचनाद्राज्यं विहाय स सुहृज्जनं ॥ २१ ॥
 अस्मिन् व्यालानुचरिते वने वसति दुर्मतिः ॥ इत्युक्त्वा मैथिलीं वाक्यं प्रियार्हां प्रियवादिनीं ॥ २२ ॥ अभिगम्य सुदुष्टात्मा राक्षसः काममो
 हितः ॥ जग्राह रावणः सीतां बुधः खे रोहिणीमिव ॥ २३ ॥ वामेन सीतां पद्माक्षीं मूर्धजेऽपुकरेण सः ॥ ऊर्वोस्तु दक्षिणे नैव परिजग्राह पाणि
 ना ॥ २४ ॥ तं दृष्ट्वा गिरिशृंगाभंती क्षणदंष्ट्रं महाभुजं ॥ प्राद्रवन्मृत्युसंकाशं भयार्तावनदेवताः ॥ २५ ॥ स च मायामयो दिव्यः स्वरयुक्तः
 स्वरस्वनः ॥ प्रत्यदृश्यत हेमांगो रावणस्य महारथः ॥ २६ ॥ ततस्तां परुषैर्वाक्यैरभितर्ज्य महास्वनः ॥ अंकेनादाय वैदेहीं रथमारोहयत्त
 दा ॥ २७ ॥ सा गृहीता तिचुक्रोश रावणेन यशस्विनी ॥ रामेति सीता दुःखार्तारामं दूरंगतं वने ॥ २८ ॥ दि कामादृक्सीयात् तदा तत्सदृशमिदं घोरं
 यद्यथोक्तौ च कल्पनमित्यतिशयोक्तिरत्र व्यंग्या ॥ सीतया सद्यो मरणपर्यवसायि शापदानं तु समूलनाशनस्य वेदवत्यंशेन प्रतिज्ञातस्य निर्वाहाय ऋषीणां देवानामप्ये राम
 प्रतिज्ञातस्य च निर्वाहाय ॥ २९ ॥ वामेनेति ॥ अनुरक्ततया शापदानं भिया स्ववामांगासनत्वं निवारणायैवं ग्रहणमित्याहुः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ परुषैः इतः परं रामप्र
 त्याशा त्याज्येत्येवमादिभिः ॥ अंकेन हस्तांतरैरित्यर्थः ॥ ३३ ॥ अतिचुक्रोशेत्यादि तच्छायाया अपि मनुष्यभावनात्वं ॥ ३४ ॥